

[Formanden.]

holdende en Anmodning til Regering og Rigsdag om at foretage en Revision af Fattigloven.

Resolutionen vil blive tilstillet Finansudvalget.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter*. I Landkommunallovens § 25 er der, som det er ærede Medlemmer bekendt, saavel for de personlige kommunale Skatter som for Ejendomsskatterne til Kommunen fastsat bestemte Maaneder, i hvilke Indkrævning af Skatter skal finde Sted, og for ikke indbetalte Skatter er der fastsat en Udpantningsfrist paa 6 Uger efter Forløbet af Indkrævningsmaaneden. I Købstadkommunallovens § 29 er Bestemmelserne noget forskellige fra Landkommunallovens Bestemmelser, idet det for Købstædernes Vedkommende er overladt til den kommunale Vedtægt at bestemme, i hvilke Maaneder Skatter, saavel personlige Skatter som Ejendomsskatter, skal indkræves. For de Skatter, baade personlige Skatter og Ejendomsskatter, som ikke er betalt indenfor Indkrævningsmaanederne, er der efter Udløbet af disse givet en Maaned som Frist, inden Udpantning kan finde Sted. Der gjaldt altsaa i sin Tid overalt de samme Regler for Behandlingen af paalignede Skatter, hvad enten de var personlige Skatter eller Ejendomsskatter, men der var nogen Forskel mellem Reglerne i By og paa Land. At de to Skattetyper behandlede ens, var i og for sig en Selvfølgelighed; der vilde ikke kunne angives og er heller ikke forsøgt angivet nogen Grund til at behandle dem forskelligt. Naar dette ikke des mindre maatte ske, ja, saa vilde det jo kun betyde et øget Besvær og en øget Udgift rundt om i Kommunerne ved Skatternes Indkrævning og Betaling.

Saaledes som jeg her har redegjort for, var altsaa Bestemmelserne om de kommunale Ejendomsskatter, indtil Loven om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts

1926 blev givet. Men efter denne Lovs § 24 er der med Hensyn til de kommunale Ejendomsskatter sket en afgørende Ændring. Indbetalingsmaanederne for Ejendomsskatter er herefter ikke længere fastlagt, men det er overladt til Kommunalbestyrelserne at fastsætte disse Indbetalingsmaaneder, og dertil er der vel i og for sig intet at sige. Det betyder altsaa, at der paa dette Punkt er givet Kommunalbestyrelserne en større Frihed, end de hidtil har haft, saaledes at de eventuelt kan indrette sig efter tilstedeværende særlige lokale Forhold. Det viser sig imidlertid, at denne Frihed ikke er blevet benyttet, i hvert Tilfælde er den kun benyttet faa Steder. Landkommunallovens Bestemmelser om, at April, Juli, Oktober og Januar Maaneder er Indkrævningsmaaneder for forfaldne Kvarantalsskatter, opretholdes overalt, kan man gerne sige, ligesom Bestemmelsen om Maj og Januar Maaneder som Opkrævningsmaaneder, naar Indbetalingen sker halvårlig. Men den Hovedændring, som er indført ved § 24 i Loven af 31. Marts 1926 om Ejendomsskatter til Kommunen, er denne, at Udpantningsfristen er faldet helt bort for de kommunale Ejendomsskatters Vedkommende. Naar Indbetalingsmaaneden er udløbet, uden at Betaling har fundet Sted, er de kommunale Ejendomsskatter straks forfaldet til Udpantning. Skal altsaa den første Indbetaling i Kalendaraaret finde Sted i Januar Maaned, saa er den i denne Maaned forfaldne og ikke indbetalte Ejendomsskat forfalden til Udpantning den 1. Februar, medens ikke betalt personlig Skat først er forfalden til Udpantning medio Marts. Dette betyder, som jeg for et Øjeblik siden gjorde opmærksom paa, øget Besvær for Kommunalbestyrelserne og øget Udgift med Hensyn til Skatteopkrævningen.

Nu vil man kunne spørge: Hvorfor har nu denne Ændring fundet Sted? og jeg har søgt Forklaring derpaa, men uden nogetsteds at kunne finde den. I Bemærkningerne til Lovforslaget om kommunale Ejendomsskatter, saaledes som det fremlagdes her i dette høje Ting, findes intet som helst derom. I sin Fremsættelsestale nævnte den daværende Indenrigsminister intet om den skete Ændring, og under de omfattende, jeg tør maaske ogsaa sige dybtgaaende, Forhandlinger, der førtes i begge Rigs-